

НАМРАЗИХА ГО БЕЗ ПРИЧИНА

Дейвид Уилкерсън

15 Юни 2009

„Но това стана, за да се изпълни писаното в закона им слово: „Намразиха Ме без причина” (Йоан 15:25).

Исус каза, че е дошъл да намери и спаси изгубените - същия човек, който имаше власт да подчини вълните и вятъра. Исус можеше да изпрати огън от небето по всяко време, за да унищожи злите хора, но вместо това дойде като смирен слуга.

Евангелието ни казва, че Той търпеливо изслушваше сърцераздирателния плач на хората. Цели множества Го молеха да ги освободи от страданията и Той посрещна нуждите им: изцери болните, отвори очите на слепите, отпуши ушите на глухите, развърза езика на немите и направи сакатите да проходим. Исус освободи окованите от всякакъв вид робство, дори възкреси тяхната смърт.

Дори и някои невярващи са съгласни: никой, никога не е обичал човечеството повече от Исус. Той скърбеше за множествата пред Себе Си, виждайки, че са като изгубени овце без пастир.

Истината е, че в историята никой не би трябвало да е по-уважаван и обичан, почитан и високо ценен от целия свят от Исус Христос. Той съчувстваше на хората, с които се среща, плака заради духовната слепота на света и даде живота Си за всички.

Въпреки добрините, които Исус извърши, света Го намрази без причина.

Имаше повече от 10 000 причини света да обича Исус и нито една да Го мрази. Четирите евангелия Го описват като мил, дълготърпелив, пълен с нежност, прощаващ, не желаещ никой човек да погине. Наречен е пастир, учител, светлина в тъмнината, лекар, адвокат, помирител. Исус не даде абсолютно никаква причина на някого да Го мрази.

Но какво направи Христос, за да Го презрат – тогава и сега? Просто казано, светът Го намрази, защото дойде като светлина, за да ги освободи от тъмнината.

Исус заяви, че Той е светлината на света: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, а ще има светлината на живота” (Йоан 8:12). Но Христос ни казва също: „Всеки, който върши зло, мрази светлината и не отива към светлината, за да не би да се открият делата му” (3:20).

Евангелието на Христос включва призива да „отхвърлим делата на тъмнината и нека да облечем оръжията на светлината”

(Римляни 13:12).

Ето я причината тогава и сега светът да мрази Христос - Той обеща да освободи хората от оковите и тъмнината им, от силата на Сатана.

Обаче, това, което ние християните виждаме като дар на Святия Дух, на свобода и освобождение, светът разглежда като форма на робство. Те обичат греховете си и нямат желание да бъдат освободени от тях.

„Наричаш това свобода? – пита невярващия. Не, това не е свобода. Можем да правим каквото пожелаем с телата и умовете си. Обявяваме се за свободни от всички задръжки, от робството на Библията, от всички сексуални табута, от това да се покланяме на бога, на когото ние решим, включително и на никакъв такъв.”

С две думи, светът обича нещата от този свят. Нечестивите се наслаждават в удоволствието на греха. Исус каза, че те предпочитат тъмнината пред светлината.

„Но това е осъждането (причината да Го мразят), че светлината дойде на света, но хората обикнаха тъмнината повече от светлината, понеже делата им бяха зли.” (Йоан 3:19)

Исус предупреди учениците Си ясно: „Понеже Аз ви избрах от света, затова светът ще ви мрази, както намрази и Мен.”

Христос казва на последователите Си: „Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, а Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази” (Йоан 15:19).

В същият пасаж Исус добавя: „Ако светът ви мрази, знайте, че преди вас Мен е намразил” (15:18).

Накратко – ако си в Христос, ако Бог те е измъкнал от светския ти живот, за да следваш Сина Му Исус, никога няма да бъдеш обичан или приет от света. Защо?

Точно както Исус каза, че е светлината на света, Той заявява, че и ние сме светлина на света: „Вие сте светлината на света” (Матей 5:14).

Помисли за времето, когато се новороди в Христос и за пръв пъти видя Светлината Исус - ти се влюби в Него. Нещата от света, които дотогава обичаше, вече ти изглеждаха жалки. А заобича светите неща, които беше мразил. Повярва в Светлината.

Щом Исус носи такава светлина, защо е толкова отхвърлян? Защо светът се присмива толкова много на Словото и църквата Му? Защо обществото прекарва толкова много време, за даzakлеймява всичко свързано с Христос? В продължение на години съдилищата се опитват да направят самото споменаване на името Му незаконно. Защо има толкова отвращение към Исус и към онези, които се придържат като за морален компас към Словото Му?

Помислете колко странна е тази омраза. Хората обикновено не мразят онези, които ги обичат. А истинските християни показват любов на света. Тези, които ходят с Исус с цялото си сърце са смирени, приятелски настроени, прощаващи, мили и дори самопожертвувателни. Те откликват на нуждите на хората навсякъде около себе си.

Всъщност, християните често пъти са първите, които откликват по време на бедствия. Благославяме света с помощта на ръцете си и с молитви за утеха. Но въпреки всичко ни мразят. Ние, които наричаме себе си с името на Христос, сме синове на мира, а сме мразени от света, на когото предлагаме помощ.

Тази омраза към последователите на Исус има нещо общо с мисията ни на носители на светлина.

Като свидетели на Христос, ние сме призовани към привидно невъзможна задача. Помислете: ние караме светските хора да се откажат от най-скъпите за тях неща и ги призоваваме към живот, който в очите им изглежда като вид робство. Това, което за нас е небето, на тях им прилича на ада.

Помислете за това, което сме призвани да свидетелстваме на света:

Караме хората да изоставят греха, който обичат.

Призоваваме хората да се покаят за това, че са отхвърлили любовта и милостта на Бог, Който я демонстрира, като прати Сина Си на кръста. Тези хора, в продължение на години са се опитвали да потушат съвестта си, която им говори за това и не желаят да чуят някакво си послание за вина. Те са прекарвали целия си живот, опитвайки се умъртвят всяка мисъл за някакъв си ден на разплата.

Призвани сме за да кажем на грешните мъже и жени, че човешката им доброта, морална справедливост и добри дела не могат да променят положението им пред Бог.

Призовани сме да убедим хора, които сами са се издигнали, че трябва да умрат за собствените си желания, за да могат да дадат живота си за другите.

Призвани сме да кажем на светския човек, че почтеността му е като мръсна дрипа в Божиите очи. Казвайки това, ние му отнемаме короната – нещото, за което толкова много е работил. И когато му кажем, че никаква степен себепроедност не може да го спаси, той ще ни презре.

Някои казват, че проповядването за Кръста е твърде крайно, както например така наречените „нови евангелизатори“ търсят начин да се нагодят към човешката плът.

Много гласове в църквата днес казват, че християните трябва да приемат и покажат нов вид любов, в която библейската истина да е в синхрон с времето.

Според това евангелие, когато някой приеме Христос, не е необходимо да се променя личността му. Всъщност, не е необходимо покаяние. Целта на това евангелие е проста: да премахне всяка бариера, която може да се счете като препятствие при приемането на Христос от човека.

Питам ви: възможно ли е да сме позволили на пълнотата на Христовата светлина отчасти да се позатъмни?

Исус предупреди за опасността от това, когато светлината в нас се превърне в тъмнина: „Ходете, докато имате светлината, за да не ви обхване тъмнината“ (Йоан 12:35). С други думи, Той казва: „Нека няма тъмнина у вас.“

Кажете ми, помрачена ли е светлината ни, след като проучванията показват, че 20% от евангелската младеж приема гей браковете? Помрачена ли е светлината ни, когато все повече и повече християни искат да бъдат обичани и приети от света? Според Исус, всяко желание за приемане от света, кара светлината ни да помръкне.

Искам да задам въпрос на всички християни, които четат това.

Кажи ми, уморен ли си от срама на Кръста? Писнало ли ти е да бъдеш осмиван, пренебрегван, да гледат на теб като утайката на обществото? Писнало ли ти е да те отхвърлят и да ти се подиграват?

Лесно можеш да намериш приемане. Можеш да имаш това света да те нарече приятел, да общува с теб, да те уважава, дори да заобича вида евангелие, което проповядваш. Как? Като позволиш на светските пътища да проникнат в душата ти. Като отхвърлиш укора за Христос, като убедиш себе си, че може да се смесиш с тъмнината и все още да си светлина на света.

Не, не става така! Ако се поддадете на подобно приятелство със света, светлината ви ще стане тъмнина. Исус описва този процес:

„Но ако окото ти е зло, цялото ти тяло ще бъде помрачено. И така, ако светлината в теб е тъмнина, то колко голяма ще е тъмнината!“ (Матей 6:23). Това е състоянието на душата ти, когато я държи нещо от света.

На последната вечеря, Христос предупреди учениците Си: „Някои от вас ще бъдат убити, други ще бъдат хвърлени в затвора, а всички ще бъдете преследвани.“

Тогава Исус даде напътствие на учениците Си, което трябваше да ги научи как да достигнат своето поколение, след като си отиде. Той им каза: „Нова заповед ви давам“ (Йоан 13:34).

Тази нова заповед не беше относно методи на евангелизиране. Исус вече им беше казал, че трябва да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието, и че ще се нуждаят от Святия Дух, за да изпълнят заповедта. Сега Той им даваше напълно различна заповед, която до тогава не бяха чували.

Исус ясно каза на онези мъже:

„Ако се покорите на тази нова заповед, всички ще разберат кои сте и какво точно правите. Може да ви намразят, да ви нарекат фанатици, да ви обвинят в прекалена набожност, да ви изритат от синагогите си. Но ще видят и ще разберат, че сте Мои.“

Коя беше новата заповед? Исус им каза: „Нова заповед ви давам: да се любите един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг“ (13:34).

Тази заповед не е въпрос на избор, но е отправена към всеки Христов последовател.

Тази заповед е мястото, от което започва всяко евангелизиране. Да, ние трябва да нахраним бедните, да вършим много добри дела и да проповядваме смело Христос. Но ние трябва да преминем през „тежката тъмнина“, която все повече покрива света, нужно е да се хванем за тази нова заповед. Така ще бъдем напълно разпознати като хора „на светлината“.

„По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“ (Йоан 13:35).

Любовта ни един към друг в църквата не трябва да е просто на думи, но да е показана и на дело. Само любов в действие ще привлече вниманието на изгубеното поколение. Ще накара света да признае, че това е същата любов, която Исус имаше към хората.

Тази любов е единствения начин да пробием тъмнината, и е единствения ни отговор към омразата на света. „Както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг“ (13:34).

Не се нуждаем от книга или списък, който да ни покаже как да обичаме като Христос. Мога да събера всичко в едно изречение: това означава да дадеш живота си за онези от твоята вяра. Всъщност, мога да го назова и с една дума – мъченичество.

„Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си“ (15:13).

Авторът на Евреи ни казва, че: „А други бяха мъчени, като не приемаха да бъдат освободени” (Евреи 11:35).

Когато беше написано това свидетелство, църквата на Исус Христос беше преди всичко нелегално движение. Преследвачите, които измъчваха християните, искаха да знаят: „Кои са пасторите ви? Къде се събирате? Кажете ни имената на хората, с които се покланяте на Бог.”

Но тези вярващи обичаха братята си, както ги обичаше и Христос. Така че пострадаха заради светиите, дотам, че дадоха живота си за тях. „Бяха убивани с камъни, разрязвани с триони, умираха заклани от меч” (Евреи 11:37).

Нека ви кажа какво знам за съвременните мъченици. Знам имената на някои от тях. Те са бедстващи, измъчени, страдащи. Много от тях ежедневно преживяват умствен, душевен и физически тормоз. Някои страдат от такава болка и мъка, че биха се зарадвали на смъртта.

Тези скъпоценни вярващи дават живота си всеки ден, пазейки вярата си по време на огромни мъки и изпитания. Те оцеляват и продължават напред, като се държат за вярата си ден за ден.

Ние, които живеем в свободни страни също „даваме живота си” в определен смисъл. Това се случва всеки път, когато в своите притеснения вярваме на Бог и Го хвалим. През цялото време много очи ни наблюдават. Невярващите, които са ни чували да свидетелстваме за пазещата сила на Бог, наблюдават внимателно действията ни. А и съвсем младите вярващи наблюдават вярата ни, борейки се със собствените си съмнения.

Истината е, че никой друг вид любов не привлича вниманието на „всички хора”, както жертвената любов към братята ни.

Защо „новата заповед” на Исус е толкова важна днес?

Тя е страшно важна, защото Святия Дух е дал на нашето поколение силно чувство на нужда. Помислете: защо пиянството и алкохолизмът се увеличават? Защо расте броя на хората, които се обръщат към дрогата? Защо има толкова много самоубийства?

Отговорът е прост: навсякъде хората са наранени. Има „болест на греха” по целия свят и множества хора преживяват празни дни и мъчителни нощи. Те почти няма в какво да вярват. Към кого да се обърнат? Къде да намерят някой, който да им даде надежда? Къде е източника на истинското състрадание - някой, който самият да е изживял болка и страдание?

Наранените и обърканите в света няма да отидат при хора, които се съмняват в собствената си вяра. Те няма да потърсят хора, които мислят, че Бог им е дал повече, отколкото могат да понесат.

Разбира се, истина е, че всички вярващи имат „време за плач“. Дори и най-благочестивите християни могат да бъдат съкрушени от скръб и изпитания. За много светии собствената им болка е толкова силна, че са се поддали на изтощението, чувстват се буквално безпомощни.

Но в скръбта си, те продължават да викат към Господ и да се държат за утешителните обещания на Отец. И всеки ден стават и се борят с подновена вяра.

Тези вярващи не се отказват. Те се доверяват на Святия Дух да държи запалена светлината на вярата им заради Христос и църквата.

Скъпи светии, тук започва истинската любов: да оставим собствените си мечти, надежди и планове, да вземем участие в страданията на Христос и доброволно да отидем до кръста си. Това е любовта, която всички могат да видят. „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици“ (Йоан 13:35).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[They Hated Him Without a Cause](#) / [Намразиха Го без причина](#)